

Sygn. akt IV CNP 65/07

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz

w sprawie ze skargi pozwanych
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Apelacyjnego
z dnia 19 kwietnia 2005 r., sygn. akt [...],
w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej w G.
przeciwko KS, HK, RS, MS, ES, JK i JK
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 lipca 2007 r.,

odrzuca skargę;

oddala wniosek Spółdzielni Mieszkaniowej w G. o zasądzenie kosztów postępowania.

Uzasadnienie

Pozwani w sprawie zakończonyj prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 19 kwietnia 2005 r., wnieśli skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem tego wyroku. Wyrokiem tym oddalona została ich apelacja od wydanego w sprawie gospodarczej wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 4 lutego 2004 r., zasądającego od pozwanych solidarnie na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej w G. kwotę 50.628 zł z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu.

Skarga zawiera przytoczenie jej podstaw (art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c.), nie zawiera zaś odrębnego od tego elementu skargi – wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne (art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Skarga nie zawiera także prawidłowo sformułowanego uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Za uprawdopodobnienie takie nie może bowiem być uznane stwierdzenie zawarte przy okazji oznaczenia zaskarżonego orzeczenia, że „przez wydanie zaskarżonego wyroku została wyrządzona stronie pozwanej szkoda” ani stwierdzenie zawarte w uzasadnieniu skargi, iż „pozwani w wyniku wydania zaskarżonego wyroku ponieśli znaczną szkodę, gdyż zmuszeni są do zapłaty odszkodowania w ramach robót budowlanych wykonanych przez nich około 11 lat temu, tj. w sprawie gdzie roszczenia powódki są nie tylko nieuzasadnione, ale przede wszystkim przedawnione.” Z tego ostatniego stwierdzenia nie wynika, że pozwani zapłacili odszkodowanie ani, że chociażby są do jego zapłaty zobowiązani ze względu na możliwe jego przedawnienie.

Wreszcie skarga nie zawiera prawidłowo sformułowanego wykazania, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ §1 pkt 5 k.p.c.). Wprawdzie odwołanie się do art. 398² § 1 k.p.c. może uzasadniać wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze skargi kasacyjnej nie jest i nie było możliwe, ale brak jest jakiegokolwiek wyводу dotyczącego możliwości wzruszenia zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych (np. skargi o wznowienie postępowania).

Skarga, jako niespełniająca wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c., podlega zatem, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., odrzuceniu przez Sąd Najwyższy na posiedzeniu niejawnym.

Odpis skargi strona przeciwna otrzymała w dniu 19 marca 2007 r. (k. 32). Pismo nazwane „odpowiedzią” na skargę, sporządzone przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniosła zaś w dniu 3 kwietnia 2007 r. (data stempla pocztowego – k. 39), a więc z uchybieniem terminu dwutygodniowego (art. 398⁷ §1 w zw. z art. 424¹² k.p.c.). Pismo to nie może zatem być potraktowane jako odpowiedź na skargę, co pozbawia powódkę roszczenia o zwrot kosztów postępowania związany z udziałem radcy prawnego w sprawie. Stosownie bowiem do § 12 ust. 5 pkt 1 - 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) opłata za czynności radcy prawnego w postępowaniu w sprawie o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje jedynie za sporządzenie i wniesienie skargi (odpowiedzi na skargę) oraz udział w rozprawie przed Sądem Najwyższym i sporządzenie opinii o braku podstaw do wniesienia skargi.

Wobec powyższego, orzeczono jak w sentencji.